2019. január 18. - **Beindult egy újfajta agymosás. Nem kell kertelni: ez háború**

A gyermekek – a következő nemzedék – a mi jövőnk. Amilyenek mi vagyunk, amilyennek neveljük őket, olyan lesz a világ. Sokáig úgy volt, hogy úgy nevelték a gyerekeket, ahogy az előbbi nemzedéket, a szülőket. Ez a szociális tanulás következménye. Ez biztosította, hogy minden jó, hasznos, fontos, bevált, de sajnos negatív hagyomány is tovább öröklődött nemzedékről nemzedékre.

Mondom: sokáig így volt. Mert manapság már valahogy semmi sem jó, amit a múltból örököltünk. Állítólag minden más és jobb lett: a világ, az eszközeink, főleg pedig mi magunk.

Mindenki „személyiséggé" avanzsált, függetlenül attól, hogy ez mit jelent. Minél lököttebb ötlettel áll elő az ilyen „személyiség", annál nagyszerűbb? minél jobban tagadja a múltat, annál remekebb, modernebb – értsd: jobb.
De ugye tudjuk, mi lesz a fával, ha elvágják gyökereit? Ez viszont nem csupán a növényekre érvényes. Az embernél ez nem annyira látványos, lassúbb is, de a hatás, a végeredmény ugyanaz.

Az Ótestamentum Példabeszédeiben is szó van erről. Például (Károli fordításában) a 6,20 rész így szól: „Őrizd meg, fiam, atyád parancsolatját, és anyád tanítását el ne hagyd." Ugyanott a 29,15 rész így szól: „A vessző és dorgálás bölcsességet ád? de a szabadjára hagyott gyermek megszégyeníti az anyját."

Aki ma eszerint akar eljárni, azt maradinak, populistának, a gyerek jogai súlyos megsértőjének, szabad fejlődésének gátjaként állítják be, s egyéb bűnösséggel vádolják (holott a vessző nem a verést szimbolizálja, sokkal inkább a fegyelem és rend betartásának követelményét). Mert ma már, ugye, más világ van, minden egészen más, azaz állítólag jobb. Ha ez alatt a tévét, okostelefont, stb. értjük, akkor talán, de a világ nem ezektől lesz jobb, legföljebb kényelmesebb. Mégis jobbnak tartják – bár nem egészen, mivel mégis tökéletesíteni kell.

Az egyik eszköz ehhez a genderelmélet, a nemi identitásról szóló eléggé rendhagyó elképzelés: arról szól, hogy a biológiai nem a nemi öntudattal nem azonos, s hogy ezen segíteni lehet. Tehát hogy az, aki mondjuk fiúnak született, még lehet lánytudatú, ha nem úgy nevelik és ha „szabadon" választhat. Azt hírlik, hogy Angliában megnövekedett a nemükkel elégedetlen fiatalok száma, amit – úgy tűnik – a szabadság egyik oszlopos jelének tudnak be. Csakhogy nem véletlenül van ez így: szégyentelen propagandával „sikerült" ezt elérni. Értendő ez úgy, hogy bedumálják a kisiskolásoknak, sőt injekciós kezeléssel is besegítenek, hogy késleltessék a pubertást, s aztán rávegyék a gyereket, operáltassa át magát más nemre. Mindezt titokban és a szülők tudta nélkül.

Az első kérdés persze az, hol maradtak ki a szülők? Beszélnek, foglalkoznak-e egyáltalán a gyerekkel – mert enni-inni adni és öltöztetni, meg zsebpénzt adni nem elég.
De ha a pénzhajsza fontosabb, a legkülönbözőbb módon veszíthetjük el a gyermekünket. A pont az i-n az, hogy az átoperált egyén már nemzőképtelen lesz, a későbbiekben pedig

gyakoriak náluk a lelki problémák, öngyilkossági rátájuk is látványosan nő. Nem beszélve arról, hogy a velünk született nemmel való igazi elégedetlenség ugyancsak ritka kivétel.

A kérdés lényege tehát az, mit is akarnak ezzel elérni? A fehér ember degenerációját? Próbálnák csak ezt Afrikában művelni, micsoda ricsaj lenne ebből! Fasiszta rasszizmusról kiabálnának.

De nem is kell ilyen messze menni. A Szlovák Biztonságpolitikai Intézet a szlovák külüggyel karöltve kiadott egy kézikönyvet a tanítók számára, amelyből megtudják, hogyan kell fölismerni a tanulók között az extrémistákat. Már ez is furcsa: egy gyerek lehet neveletlen, nehezen kezelhető – de extrémista? Ez is olyan neoliberális torzszülemény, amely igényt tart a szabadalmazott abszolút igazságra. Azzal kezdődik, hogy a migráció jó és hasznos, mert a migránsok alig követnek el bűncselekményt és szorgalmasak. Aki mást mond, az szélsőjobbos populista. Ilyen az is, aki kritizálni meri a demokráciát, amely állítólag tökéletes. Ezek szerint Edmund Burke ír politikus és gondolkodó is extrémista volt, mivel azt találta mondani, hogy a demokrácia könnyen válhat a gazemberek uralmává. Vagy Winston Churchill, aki szerint a demokrácia nem jó, csak sajnos nincs jobb.

Beindult tehát egy újfajta agymosás. Nem kell kertelni: ez háború. Titkos, burkolt, tagadott, de az: háború, veszélyes háború. Nem fegyverekkel, bombákkal, katonasággal, mert alattomosan legnagyobb kincsünket támadják: a gyerekeinket.
Ahhoz hasonlítható ez, amit a Komszomol csinált, meg a Hitlerjugend, sőt annál is rosszabb. Ahelyett, hogy kritikusan gondolkodó, erkölcsös gyerekeket igyekeznének nevelni, aberráltnak nevelik őket, mert elsötétítik az agyukat a szerintük egyedül üdvözítő neoliberális méreggel.

Ide tartozik az aljas győzködés is, írassák a magyar szülők gyermekeiket szlovák iskolába, mert akkor jobban érvényesülnek.
Felejtsék el anyáik nyelvét és kultúráját. Felejtsék el atyáik üzenetét. Felejtsék el az évszázadok óta bevált keresztény erényeket. Felejtsenek el gondolkodni. Felejtsék el kritikusan szemlélni a világot. De tanuljanak meg elhinni minden hülyeséget, amit kegyesen a fejükbe pumpálnak, főleg pedig tanuljanak meg ellentmondás nélkül szót fogadni, illedelmesen úszni az árral, amiből majd másoknak lesz hasznuk. Ha elkorcsosulnak, elpusztulnak – kit érdekel? A tőke az úristen, annak kell feltétel nélkül szolgálni, te pedig légy boldog, hogy erre ármányosan kihasználnak. Így leszel modern, így leszel személyiség.

S mindez még csak a kezdet. Ne gondolja senki, hogy őt ez nem érinti! A módszerek alattomosak, begyűrűznek úgy, hogy észre sem vesszük. Épp azért vigyázat! A gyermekeinkről van szó. A jövőről.

Aich Péter